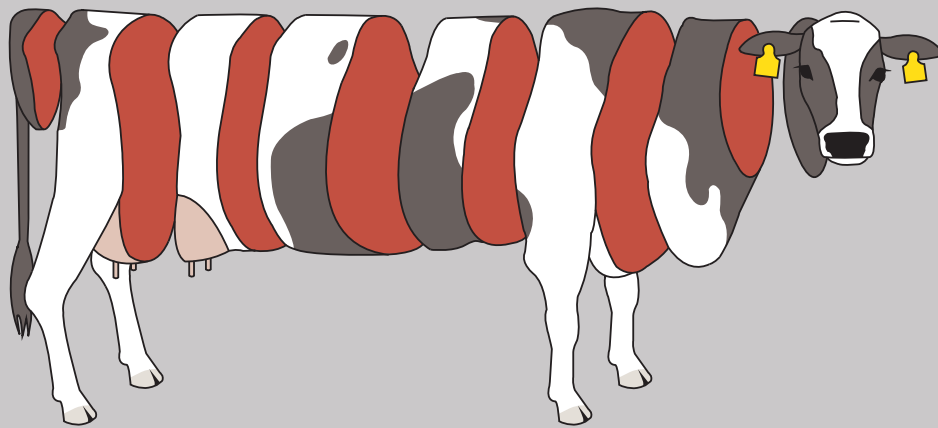

STUDIO ✓ LINDERTJE

CATALOGUS

Artist statement

Vlindertje Smit

Tijdens mijn ontwikkeling als kunstenares ben ik mij steeds meer gaan specialiseren in kunst met gebruik van echte dode dieren. In dit genre ben ik niet de enige die dit 'materiaal' gebruikt als basis van kunst, maar wel een van de weinigen die van A tot Z zelf prepareert. Daardoor heb ik de mogelijkheid om zelf bewuste keuzes te maken tijdens het preparatieproces.

Wat wil ik vertellen met mijn kunst?

Ik ben het type niet om een zwaar statement te maken met mijn kunst. Ik heb geen behoefte om mensen de les te lezen. Ik maak de kunst vanuit mijn eigen verwondering. De onlogische verhoudingen (voor mijn gevoel) tussen mens en dier en de algemene vervreemding van de dood zijn daarin een leidraad.

Verhoudingen mens/dier

In de huidige maatschappij staan mensen een stuk verder van dieren af dan voor de industrialisatie toen de mensen nog samen leefden met dieren uit de natuur. Tegenwoordig is het contact tussen mensen en dieren op verzoek van de mens. Een opmerkelijke ontwikkeling. In de westerse maatschappij dienen dieren nu als vermaak of voedsel en dat is in beide gevallen min of meer op bestelling. Je kunt dieren zien in de dierentuin, in het circus, dolfinarium, op de manege of als huisdier, maar dan doen dieren precies datgene wat wij van ze verwachten. De hele setting is aangepast op wat mensen van de dieren willen. De mens bepaalt welke dieren hij wil zien en wat dat dier voor hem moet gaan betekenen. In dierentuin zijn

de looproutes en vormgeving van de leefomgeving van de dieren voornamelijk aangepast op de mens. Wat de mens mooi of interessant vindt om te zien, wat economisch haalbaar en praktisch is.

We leven niet meer samen met dieren zonder dat wij hier zelf voor gekozen hebben, enkele spinnen, muizen en insecten daargelaten. Natuurlijk zijn mensen dol op hun huisdieren, maar ook zij mogen maar beperkt dier zijn. Ze worden gecastreerd/gesteriliseerd, worden afgericht, mogen geen lawaai maken en niet op de bank. Ze doen wat wij willen dat ze doen en eten wat wij ze geven.

Mensen zijn er in geslaagd om vrijwel de hele wereld te regisseren. Zelfs natuurgebieden zijn aangewezen en ook daar heerst de mens over leven en dood. Er is bijna geen dier meer over die niet met mensen te maken heeft. Wanneer belangen van de mens gaan meespelen trekt het dier altijd aan het kortste eind. Dit gegeven speelt een belangrijke rol in mijn kunstwerken. Na de dood van een dier zie ik kans om het dier alsnog het respect terug te geven dat hij eigenlijk van meet af aan had verdiend.

Over dit onderwerp is meer te lezen in mijn eindexamen scriptie. Klik hier om de [pdf van de scriptie](#) te downloaden.

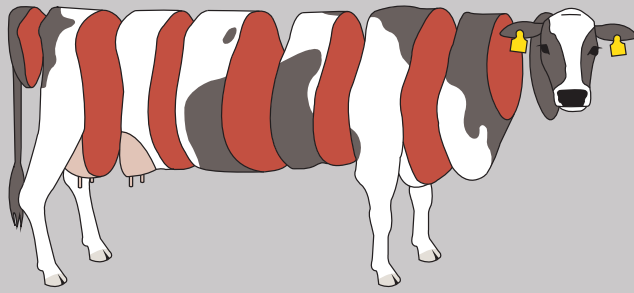
Opleiding

Autonome beeldende kunsten (HBO Bachelor) Instelling: **Gerrit Rietveld Academie** te Amsterdam. Van 2009 tot 2013. Diploma behaald.

Memories of life, *Saga sus domestica carnalis*

STUDIO ✓ LINDERTJE

Memories of life, *Saga sus domestica carnis*

Specificaties

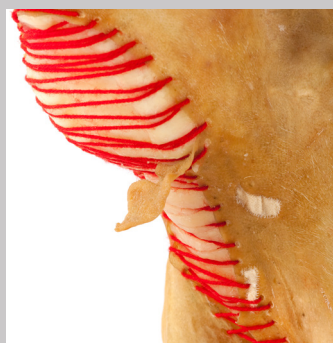
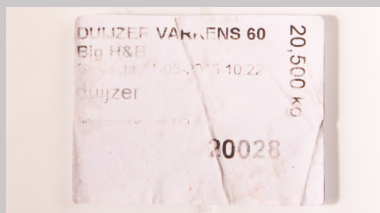
SCULPTUUR (taxidermie)

Speenvarkentje

65 cm lang, 35 cm breed, 44 cm hoog
Materialen: varkenshuid, glazen ogen, was, PU-schuim, houtwol, draadeind, ijzerdraad, rode wol

Sokkel

68 cm breed, 68 cm lang, 21 cm hoog
Materiaal: MDF, tegeltjes, RVS

Beschrijving en concept

Saga sus domestica carnis is het tweede werk uit de serie "Memories of life". Een overkoepelde serie met meerdere individuele sculpturen. De serie "Memories of life" speelt in op de vervreemding van de dood door de doodsoorzaak van verschillende opgezette dieren te tonen. Dit kunstwerk betreft een geslacht speenvarkentje uit de vleesindustrie die ik heb gereconstrueerd en opgezet.

Toen ik op een dag huid van een varkentje ging ophalen bij de slager had ik eigenlijk een ander project in gedachten. In plaats van alleen een huid kreeg ik een compleet varken mee met alles erop en eraan. Ik vond het diertje zo mooi en triest dat er ter plekke een nieuw kunstwerk was ontstaan in mijn hoofd. Ik wilde het varkentje precies zo prepareren als ik het bij de slager heb aangetroffen.

Het eindresultaat van het kunstwerk is bewust levendiger geworden dan zijn alter ego aan de haak achter de toonbank van de slager, (zo zit hij rechtop, wat een dood varken niet kan en de ogen zijn open.) Het varken heeft menselijke ogen omdat ik vond dat hij daardoor indringender kijkt. Dat sommige elementen aan dit kunstwerk 'levend' zijn heeft een functie: Hij komt een stuk aandoenlijker en 'opener' over. Het nodigt mensen daardoor veel meer uit hem goed te bekijken, maar zijn doodsoorzaak is duidelijk aanwezig.

Het varkentje is te bewonderen met liefdevol herstelde plekken. De vele gaten en scheuren die per ongeluk zijn veroorzaakt door onvoorzichtigheid of tijdsdruk van de slager maar geen functie hebben naaide ik met veel liefde en geduld dicht. Als er ergens huid ontbrak heb ik daar verband tussen genaaid.

De gapende gaten die met een bewuste reden via procedure gemaakt zijn daarentegen heb ik geaccentueerd door deze met een rood draad dicht te naaien.

De verminkte oren die wijzen op een leven van registratie, clips en chips en heb ik goed geconserveerd, maar verder ongemoeid gelaten.

Een kenmerkend van het kunstwerk is het grote brandmerk achterop de rug. Dit is een keurmerk, wat een levend varken (of overleden door natuurlijke oorzaak) niet kan hebben. Het is namelijk het merk van de keuringsdienst van waren, voor eetbaar verklaard vlees.

Saga betekend zoiets als een "lang verhaal" meestal in delen. **Sus domestica** is de soortnaam van dit dier in kwestie (tam varken.) **Carnis** is latijn voor "vlees".

Overige sculpturen in de serie "Memories of life" tot nu toe: Saga venari Lepus europaeus & Saga martes fiona.

Memories of life

Deze serie kunstwerken heeft een eigen concept dat inspeelt op de vervreemding van de dood in de huidige westerse maatschappij.

De serie is ontstaan toen ik zelf dieren leerde prepareren. Prepareurs behoren tot een traditionele gemeenschap waar bepaalde normen gelden: Een geslaagd preparaat is een dier dat er zo min mogelijk dood uit ziet alsof het zo weg zou kunnen rennen/springen/vliegen. Hoe minder er te zien is van de noodlottige dood van het dier en de ingrepen van de preparateur, hoe beter.

Dit deed de kunstenaar in mij iets realiseren: Hoe mooi een dood dier ook mag worden opgeknapt, iedereen weet ergens in zijn/haar achterhoofd dat het dier dood is. Je doet alleen je uiterste best om mensen dat gegeven even te laten vergeten. In die zin zou je kunnen zeggen dat je als preparateur een sprookje creëert.

Dat mensen een sprookje nodig hebben blijkt uit het feit dat het overgrote merendeel een ongecensureerde dood niet kunnen aanzien, zelfs niet als het een dier is. Alles wat dood is moet zo snel mogelijk aan het zicht worden onttrokken. 'Weg' is beter dan dood. Dat beschouw ik als een ernstige, massale vervreemding van de dood. Dit besef biedt mogelijkheden voor een kunstenaar die ook kan prepareren.

In mijn recente kunstwerken speelt een echt dood lichaam altijd een grote rol, doch wat ik belangrijk vind is dat het werk niet louter mensen bewust maakt, afschrikt, rauw en pijnlijk aandoet, hoewel dat wel een onmisbaar ingrediënt is. Er moeten ook andere elementen inzitten zoals oprechte zorg, tederheid, aandoenlijkheid en esthetiek om het geheel in balans te houden en een interessante wisselwerking teweeg te brengen.

Making of afbeeldingen

Schets van het concept in Photoshop

Opmeten van het karkas

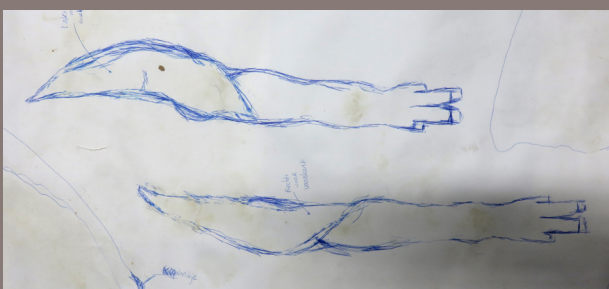
Omtrektekeningen maken van het karkas

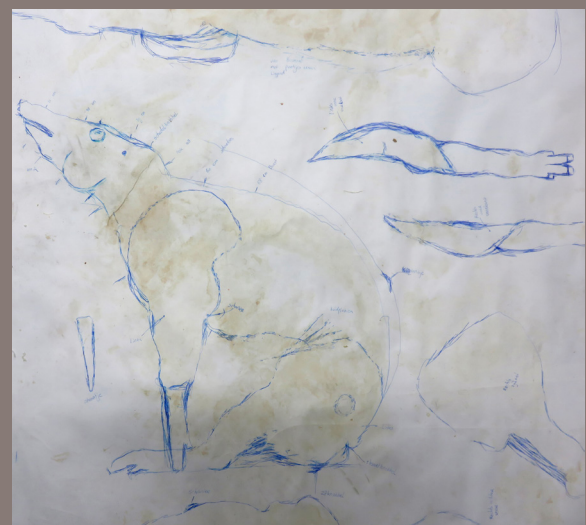
Lichaamsdelen van PU-schuim

Het looien van de varkenshuid, duurt ongeveer 2 weken

De voorpoten, met de schouderbladen

Anatomische omtrek tekeningen van lichaamsdelen

Making of afbeeldingen

Ontbrekende delen van de huid dichtnaaien

Ontbrekende stukken huid opgevullen met verband

De huid wassen met speciaal wasmiddel voor preparaten (L5)

De complete varkenshuid plat neergelegd

De kop passend maken voor de huid en de vorm modeleren

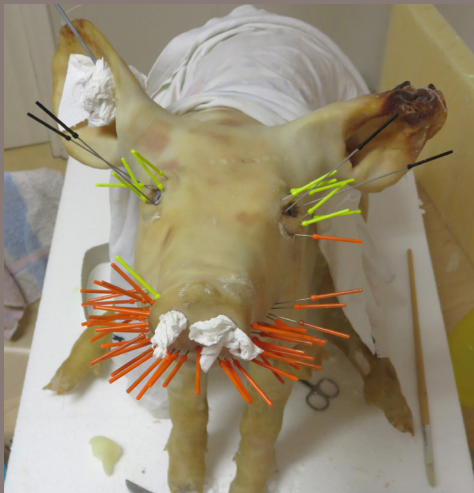
De voor- en achterpoten in de huid.
Op de achtergrond het lichaam zelf

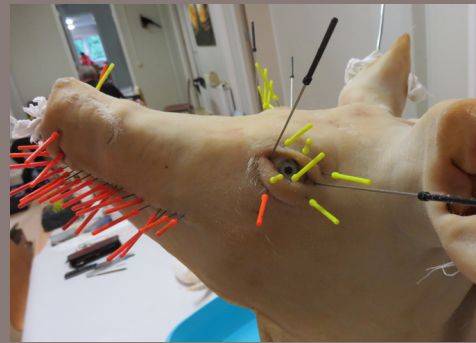
De huid vochtig houden met een natte doek tijdens het proces

Making of afbeeldingen

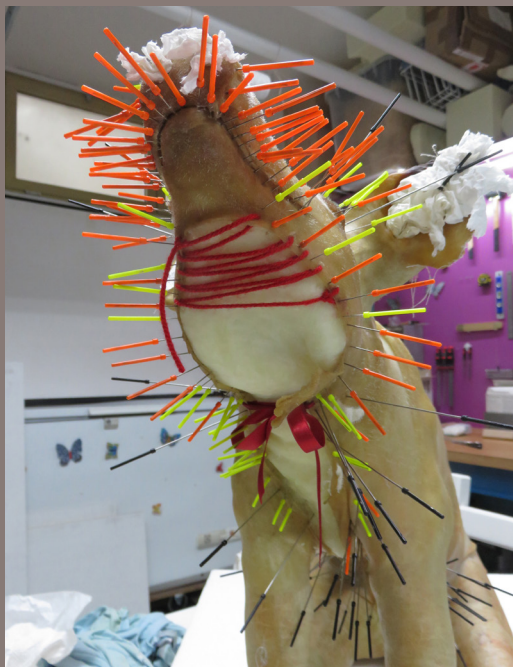
Prepareerspelden houden de huid op z'n plaats

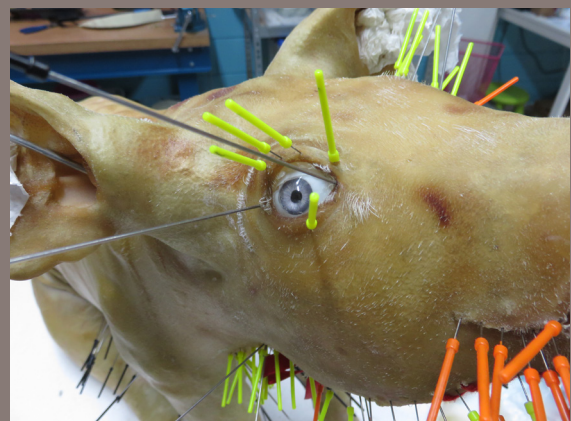
Uitdrukking vormgeven door strategische plaatsing

Ijzeren pen zodat het oor tijdens uitharden op z'n plaats blijft

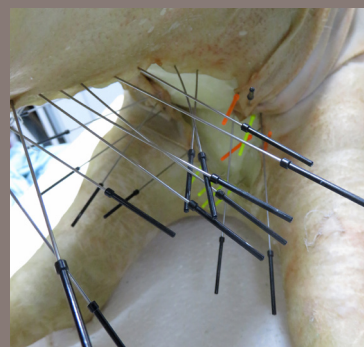
Het varkentje vol met prepareer spelden tijdens de uitharding

De uitdrukking iets aanpassen van neutraal naar angstig

Bijpassende lage sokkel maken van MDF

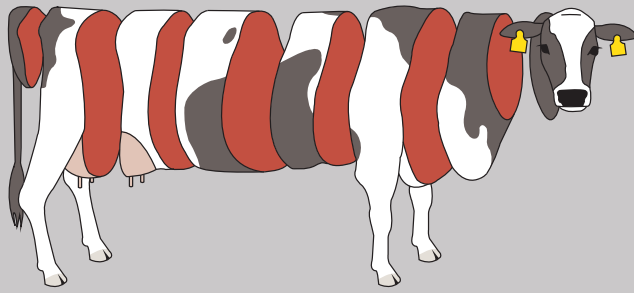
Zwarte prepareerspelden op de plaats waar de huid dik is

Witte tegeltjes, zoals bij de slagerij, bovenop de sokkel

Memories of life, *Saga venari Lepus europaeus*

STUDIO LINDERTJE

Memories of life, *Saga venari Lepus europaeus*

Specificaties

SCULPTUUR (taxidermie)

Haas

52 cm lang, 16 cm breed, 46 cm hoog
Materialen: haas, kunststof ogen, was, PU-schuim,
houtwol, ijzerdraad

Sokkel

45 cm breed, 38 cm lang, 100 cm hoog
Materiaal: MDF, kunstgras

Beschrijving en concept

Saga venari Lepus europaeus is het derde werk uit de serie "Memories of life". Een overkoepelde serie met meerdere individuele sculpturen. De serie "Memories of life" speelt in op de vervreemding van de dood door de doodsoorzaak van verschillende opgezette dieren te tonen. Zie hiernaast het overkoepelende concept van "Memories of life"

Saga venari Lepus europaeus is een haas die door een jager is doodgeschoten. De haas is opgezet op een manier die vaak gezien wordt; levendig, actief en met open ogen. Eén detail echter brengt het geheel aan het wankelen en herinnert de schijnvertoning aan de realiteit.

De haas draagt een zilveren kettinkje met daaraan een hanger van glas waarin de kogeltjes zitten die een einde hebben gemaakt aan het leven van het dier. Ik heb ze zelf uit het dode lichaam gevist toen ik het dier aan het prepareren was.

Saga betekend zoiets als een "lang verhaal" meestal in delen. **venari** is latijn. Vrij vertaald betekend het zoiets als "de jacht op..." **Lepus europaeus** is de soortnaam van dit dier in kwestie (de Europese haas.)

Overige sculpturen in de serie "Memories life" tot nu toe: Saga sus domestica carnis & Saga martes fiona.

Memories of life

Deze serie kunstwerken heeft een eigen concept dat inspeelt op de vervreemding van de dood in de huidige westerse maatschappij.

De serie is ontstaan toen ik zelf dieren leerde prepareren. Prepareurs behoren tot een traditionele gemeenschap waar bepaalde normen gelden: Een geslaagd preparaat is een dier dat er zo min mogelijk dood uit ziet alsof het zo weg zou kunnen rennen/springen/vliegen. Hoe minder er te zien is van de noodlottige dood van het dier en de ingrepen van de preparateur, hoe beter.

Dit deed de kunstenaar in mij iets realiseren: Hoe mooi een dood dier ook mag worden opgeknapt, iedereen weet ergens in zijn/haar achterhoofd dat het dier dood is. Je doet alleen je uiterste best om mensen dat gegeven even te laten vergeten. In die zin zou je kunnen zeggen dat je als preparateur een sprookje creëert.

Dat mensen een sprookje nodig hebben blijkt uit het feit dat het overgrote merendeel een ongecensureerde dood niet kunnen aanzien, zelfs niet als het een dier is. Alles wat dood is moet zo snel mogelijk aan het zicht worden onttrokken. 'Weg' is beter dan dood. Dat beschouw ik als een ernstige, massale vervreemding van de dood. Dit besef biedt mogelijkheden voor een kunstenaar die ook kan prepareren.

In mijn recente kunstwerken speelt een echt dood lichaam altijd een grote rol, doch wat ik belangrijk vind is dat het werk niet louter mensen bewust maakt, afschrikt, rauw en pijnlijk aandoet, hoewel dat wel een onmisbaar ingrediënt is. Er moeten ook andere elementen inzitten zoals oprechte zorg, tederheid, aandoenlijkheid en esthetiek om het geheel in balans te houden en een interessante wissel-werking teweeg te brengen.

Making of afbeeldingen

De haas aan het ontdoeien

De huid van de haas afvillen

De kogeltjes waaraan de haas is overleden, gevonden in het lichaam

De vet- en vleesresten verwijderen van de huid met een speciale "borstel" machine

Uitvillen van de poten en de teennageltjes

Het looien van de huid

Het dichtnaaien van per ongeluk gemaakte gaatjes in de huid

De ogen van kunststof

De onderdelen van de binnenvorm

Inkepingen maken in de huid van de pootjes zodat ze in de vorm passen

Making of afbeeldingen

Het juist positioneren van de voeten

Om de huid op de plaats te houden tijdens het uitdrogen worden speciale prepareerspelden en oorspalen geplaatst

De haas met clips over de oren en spelden in zijn gezicht die de huid op de juiste plaats moeten houden tijdens het drogingsproces

Aan het fohnen voor een goed vallende, dikke vacht

Het glazen hangertje voor om de nek van de haas

De drie schoongemaakte kogeltjes uit het wapen van de jager

Kunstgras bovenop de sokkel. De stokjes markeren de gaten waar de draadeinden onder de poten in vallen

Forgiveness

Forgiveness

Specificaties

SCULPTUUR (taxidermie)

Paardenbeen

22 cm breed, 27 cm hoog

Materialen: was, paardenhoef met hoefijzer, mensenhuid, metalen schroefdraad, spijkertjes

Sokkel

30 cm breed, 30 cm lang, 120 cm hoog

Materiaal: geolied MDF of wit geverfd berken

Vitrine

50 cm breed, 50 cm lang, 150 cm hoog

Materiaal: perspex

Beschrijving en concept

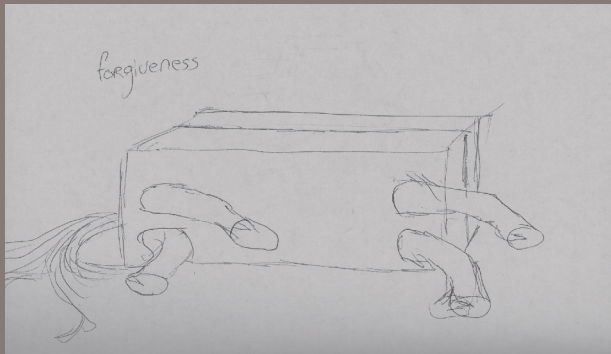
Dit is een geprepareerd voorbeen van een dood paard. Dit been heeft een nieuwe huid gekregen van geprepareerde mensenhuid.

Afscheid moeten nemen is verschrikkelijk en soms zelfs ondraaglijk. Toen ik elf was, was mijn lievelingspaard op de manege plots weg. Die bleek geslacht te zijn. Ik wilde niets liever dan 'mijn' paard het leven teruggeven. Dit is mijn manier waarop ik dat vele jaren later uiteindelijk heb gedaan. De mens is hierbij de dienende leverancier als huiddonor.

Als slagers de huid van een dier verwijderen, dan is deze zijn identiteit definitief kwijt. Het is getransformeerd naar een anoniem stuk vlees dat er hetzelfde uitziet als alle andere stukken vlees. Ik heb het paard identiteit teruggeven, maar dan dat van een wezen die veel hoger staat op de maatschappelijke ladder. De identiteit en het leven van de voormalige drager die getekend worden door een eigen unieke kleur, huidstructuur, littekens en pigmentvlekken dienen nu het paard.

De huid is zo gesneden dat het de natuurlijke vorm van het been bijna naadloos vormt. Het resultaat neigt naar een prothese of een schoen, wat wijst op zorgzaamheid en een misplaatste poging tot genezing. De vele spijkertjes die er ingeslagen zijn wijzen echter op pijn, agressie en lijden. Het werk verwijst naar geneeskunde en moderne wetenschap, naar lijden en slachtofferschap, maar ook naar de dood die visueel zichtbaar is door sporen van verval, afbraak en doodse kleuren.

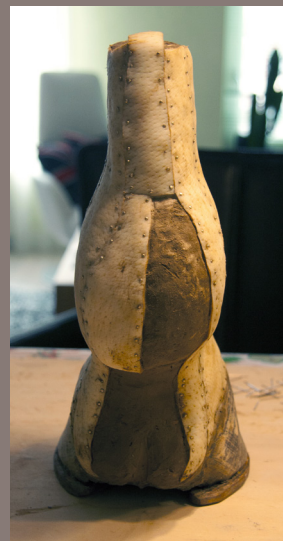
Making of afbeeldingen

Ik vond dat het eerste idee van Forgiveness zich beter leende voor een schaap. Dit werd uiteindelijk het werk "Please"

Een schaalmodel van het eerste idee

My care

My Care

Specificaties

SCULPTUUR (taxidermie)

Paardenbeen

40 cm lang, 10 cm hoog

Materialen: paardenhuid, paardenhoef, paardenbot, houtwol

Sokkel

30 cm breed, 61 cm lang,

123 cm hoog

Materiaal: onbewerkt berkenhout

Vitrine

50 cm breed, 81 cm lang,

147 cm hoog

Materiaal: perspex

Beschrijving en concept

Dit is het onderbeen van een paard. De eigen huid van dit paard is over de hoef heen genaaid als een soort sok.

De naden zijn zichtbaar, maar alleen van dichtbij. Hierdoor ziet de nieuwe huid er erg organisch en natuurlijk uit. Het zou zelfs goed kunnen zijn dat het voor iemand zonder kennis van paarden overkomt alsof het zo hoort. Bij nader inzien wordt echter duidelijk dat het door mensen met de hand is gemaakt. Daardoor ontstaat er een intentie, een maker en een doel.

Er zit een kinderlijk element in het bedekken van de hoef. Het lijkt een hele misplaatste manier om zorg te dragen. Het paard is immers dood. Het is een erg naïeve actie, maar er zit iets zachtaardigs in de handeling en in het resultaat zelf. Hoeven zijn hard en brokkelig. De huid geeft het paard een zachtheid die hij van zichzelf op die plek niet heeft. Het lijkt in de zelfde categorie te plaatsen te zijn als kleine meisjes die paarden invlechten en strikjes geven. Een sokje maken voor een paard heeft iets liefdevols, maar ook iets beschermend. Op een liefdevolle manier word de hoef onbruikbaar gemaakt. Wat hij ironisch genoeg allang al was omdat het paard dood is en het been van de rest van het lichaam is afgehakt, maar mentaal in onze beleving heeft het been nog altijd een functie.

De achterkant is open gebleven waardoor te zien is wat er aan de binnenkant zit. Dat is houtwol en bot. Het bot refereert naar het feit dat er een echt leven achter dit object zat. Dat het niet is nagemaakt van een kunstmatig materiaal, maar dat het een lichaam is van een wezen dat ooit leefde. Houtwol is materiaal dat door preparateurs wordt gebruikt om spier en vet weefsel te vervangen, maar het lijkt sterk op het vloermateriaal in de stallen, wat een thuis is voor paarden en door mensen onderhouden wordt.

Making of afbeeldingen

Onbewerkte paardenbenen

Het been wassen

De huid dunsnijden op een machine

De vacht droogföhnen

De huid dichtnaaien

De achterkant van het been

Please

Please

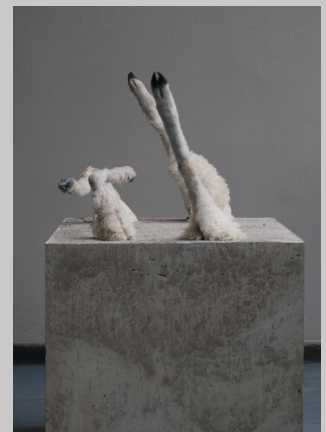
Specificaties

SCULPTUUR (taxidermie)

48 cm breed, 91 cm lang, 83 cm hoog

Gewicht: 250 kg

Materialen: Beton, binnenwerk van hout en metaal, geprepareerd schaap.

Beschrijving en concept

Dit werk gaat over hulpeloosheid en slachtofferschap. Een schaap dat op zijn rug ligt gaat dood zonder hulp.

Het betonblok is zwaar, groot en log. Er is geen beweging in te krijgen en al zou het omgekeerd worden, de poten kunnen het gewicht van het nieuwe lichaam nooit meer dragen. Het slachtofferschap wordt hiermee onomkeerbaar. De poten zijn bevroren in een schoppende houding. De sporen van een worsteling zijn nog zichtbaar in de rimpels van het oppervlak in de verder gladde vorm die duidelijk uit een mal komt. Dit werk introduceert een verhaal waarvan de kijker een vermoeden heeft, maar de volledige toedracht niet van kent.

Wie dichterbij komt ziet overal naden. Dit benadrukt de gepijnigde toestand van het dier. De kleuren van het beton komt overeen met de kleuren van het schaap, waardoor het niet zozeer meer een losstaand element bij het schaap is, maar het gaat deel uitmaken van het schaap zelf.

De rol van de toeschouwer speelt ook een rol in dit werk. Ben ik sadistisch als ik dit grappig of interessant vind? De toeschouwer wordt een medeplichtige, maar het werk roept ook vragen op over schuld en onschuld.

Making of afbeeldingen

Een schaalmodel van het idee van beton

Schaalmodel met daarin de poten

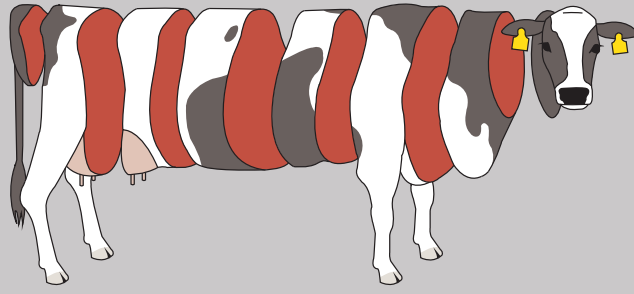

Eerste versie van het betonblok

De houten bak was niet sterk genoeg en ging "bol" staan

STUDIO ✓ LINDERTJE

De ponyclub

De ponyclub

Beschrijving

"De ponyclub" is een serie echte geprepareerde paardenstaarten in verschillende maten, kleuren en haartypes. De staart is een heel mooi onderdeel van een paard dat bij een compleet paard een beetje wegvalt. Hangend aan de muur komt de schoonheid goed tot zijn recht. Omdat deze van paarden afkomstig zijn die geleefd hebben is iedere staart uniek.

Ik heb de staart bevestigd op een eikenhouten trofee plank die in de kleur van het paard is gebeitst. De trofee plank kan aan de wand worden gehangen. In tegenstelling tot mijn voorgaande kunstwerken is dit werk minder conceptueel. Het leunt meer tegen design aan.

De serie wordt voortdurend uitgebreid met nieuwe staarten in verschillende kleuren en maten.

Meer info: www.studiovlindertje.nl/collectie/de-ponyclub/

De ponyclub

Specificaties

SCULPTUUR (taxidermie/design)

Trofeeplank

Diameter: 40 of 32 cm

Materiaal: eikenhout

Paardenstaarten

Afhankelijk van het type variërend van 60 cm tot 150 cm

Materiaal: paardenstaart, houtwol, ijzerdraad, hout en was

Meer info: www.studiovlindertje.nl/collectie/de-ponyclub/

De ponyclub

Bruin

Meer info: www.studiovlindertje.nl/collectie/de-ponyclub/

De ponyclub

Wit

Grijs

De ponyclub

Zwart

Bruin XS

Making of afbeeldingen

Schetsen van het concept en de mogelijke kleuren

Het looien van de staarten in aluin en zout +/- 2 weken

Wassen van een staart na het looien

Het uitvullen van een staartwortel

Dunsnijden van de huid zodat de looivloeistof beter doordringt

Dunsnijden, op de voorgrond een uitgevulde staartwortel

Al het zout en aluin uit een staart wassen

Making of afbeeldingen

Wikkelen van een binnenvorm van houtwol

Houten blokje voor bevestigen staart aan trofee plank

Dichtnaaien van een staart rondom een binnenvorm

Passen van een binnenvorm, deze heeft exact de afmeting van een originele staartwortel

Van links naar rechts: haren uit de knoophalen, bijknippen van de staart en als laatste anti-klitspray op het haar spuiten

Verschillende trofeeplanken

Beitsen van een trofeeplank in de bijpassende kleur

Memories of life, *Sagga martes fiona*

Memories of life, *Saga martes fiona*

Specificaties

SCULPTUUR (taxidermie)

28 cm breed, 40 cm lang, 9 cm hoog.
Materialen: Geprepareerde marter,
kussentje van katoen.

Presentatie van het werk in een gebedsruimte tijdens de eindexamen expositie van de Gerrit Rietveld Academie 2013

Meer info: www.studiovlindertje.nl/portfolio/memories-of-life/

Beschrijving en concept

Op een kussentje ligt een dier in een ruimte die verder leeg en doodstil is. Stil, sereen met gesloten ogen ligt het daar. De bek is een beetje open. Het dier ligt zo stil dat het wel dood moet zijn en wie lang kijkt kan alleen maar tot de conclusie komen dat dit inderdaad het geval is. Het dier is zorgvuldig geprepareerd. Het vergaat niet en blijft eeuwig opgesloten in deze staat van dood zijn. Wat ooit was op aarde zal vroeg of laat verdwijnen. Het fysieke bestaan verdwijnt, maar ook de herinnering eraan wordt vager en incompleter. Dit dier niet. Het blijft altijd in dezelfde fase van dood zijn zonder het natuurlijke verdwijningsproces te verlopen. Het stelt vragen over de dood, tijd en vergankelijkheid.

Toen ik leerde prepareren vond ik het idee om een dier er weer levend uit te laten zien gek. Ik gebruikte de techniek om de dood juist te benadrukken en te onderzoeken. Ik wilde het eindresultaat niet afschrikwekkend maken, doch wel confronterend en tegelijkertijd esthetisch. De haren van de vacht plakken op sommige plekken bewust aan elkaar om het eindresultaat er wat rauwer uit te laten zien. In de klassieke prepareerkunsten wordt de vacht mooi gemaakt en geföhnd, maar dat misstond in dit concept. In de mond die een stukje open staat is een stukje te zien van het kunstlichaam wat onder de huid verborgen zit als verwijzing naar de klassieke prepareerkunst.

Het werk werd gepresenteerd in een gebedsruimte. Ik wilde graag een kleine stille, intieme ruimte hebben voor dit werk dat ruim genoeg was zodat dit werk zich niet aan de kijker zou opdringen. Ik zocht ook een heilig, respectvol, ritueel karakter in de ruimte. Dat vond ik in de gebedsruimte van de school. Er lag een kleedje dat gebruikt kon worden voor het bidden. Dat heb ik er in laten liggen. Ik vond dat het in de ruimte hoorde en het zat mijn thema niet in de weg. Mensen moesten hun schoenen uit doen voor ze naar binnen mochten en mochten maar met één persoon tegelijk naar binnen.

Making of afbeeldingen

Cursus prepareren van zoogdieren in Schaarsbergen

Hier leerde ik hoe ik een compleet dier moet prepareren

Het wikkelen van een lichaam met houtwol

Het houtlichaam vergelijken met het echte lichaam

Een lichaam van houtwol wikkelen vergt veel oefening

De prepareergroep aan het werk in het lokaal

A piece of cat

Eindexamen scriptie Vlindertje

Mijn scriptie gaat over relaties tussen mensen en dieren in de kunst, maar ook daarbuiten in de maatschappij. Ik kijk naar rollen die dieren in de kunst hebben gespeeld en beschrijf de voorbeelden die ik het meest representatief vind. Ook beschrijf ik wat voor ontwikkelingen er hebben plaatsgevonden in de omgang met dieren in de geschiedenis en wat de positie is van het dier in de hedendaagse, westerse maatschappij. Aan de hand daarvan ontwikkelde ik zeven factoren die een rol spelen in wat wij vinden van het gebruik van dieren voor kunst.

De omslag van de scriptie

En dat noem jij kunst!!?

FOTO

Foto 78 cm breed, 60 cm hoog.

The bear told me

FOTO

Foto 40 cm breed, 60 cm hoog

Het Apeldoornsche Bosch

FOTO'S

15 cm breed, 10 cm hoog

15 cm breed, 10 cm hoog

Finding Layla

VIDEO

6 minuten

Ontwerp DVD hoesje Finding Layla

De wedstrijd

VIDEO'S

De hardloper: 3:26 minuten

De amazone: 3:01 minuten

Fysical activity

2.06 minuten

2.06 minuten

VIDEO'S

As

VIDEO

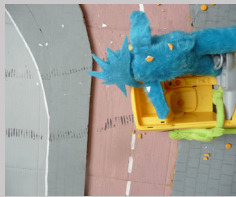
2.27 minuten

Glas in koekjes

SCULPTUUR

Auto: 28 cm lang, 21 cm breed
Plaat: 67 cm breed, 67 cm lang
Materialen: Speelgoedauto, acrylverf op karton, klei en poppen van textiel.

De boom op de heuvel

SCHILDERIJ

148 cm breed, 150 cm hoog
Materialen: Acrylverf op papier

Red

SCHILDERIJ

198 cm breed, 129 cm hoog.
Materialen: Acrylverf op papier

Het teer meer

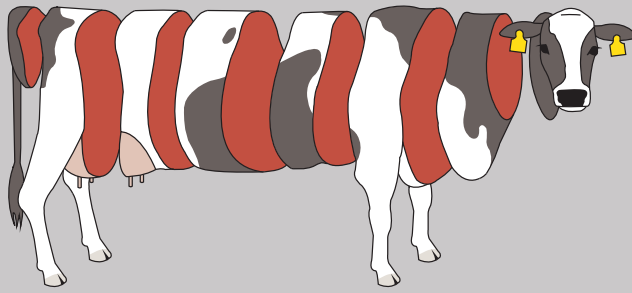

SCULPTUUR

33 cm lang, 12 breed, 23 cm hoog
Materialen: Papier marché, kippengaas, was

The kids are fine

STUDIO LINDERTJE

Beschrijving

"The kids are fine" is een **serie** zwart-wit **tekeningen** in houtskool. Alle tekeningen zijn klein ten opzichte van het vel papier die een grote leegte toont. Dat is in de voorbeelden hieronder niet te zien. Ze worden in een donkergrijze lijst verkocht.

Wasmachine
50 cm breed x 55 cm hoog

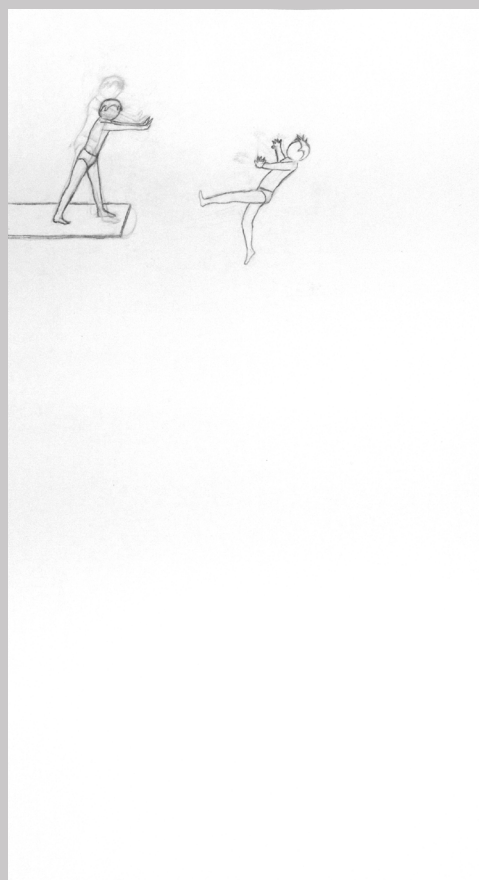
Een detail van de lijst

Paardrijden (afbeelding in ware verhouding)
87 cm breed x 65 cm hoog

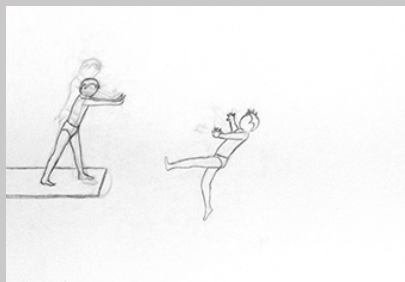

Pony (afbeelding in ware verhouding)
129 cm breed x 80 cm hoog

Duikplank (afbeelding in ware verhouding)
57 cm breed x 100 cm hoog

Beschrijving, concept en de gehele collectie: www.studiovlindertje.nl/collectie/the-kids-are-fine/

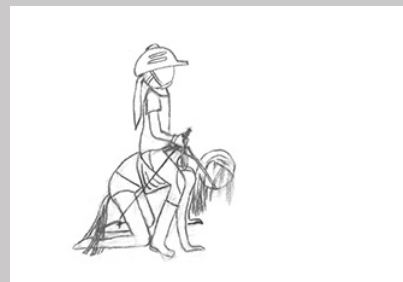
Duikplank

57 cm breed x 100 cm hoog

Balletles

96 cm breed x 70 cm hoog

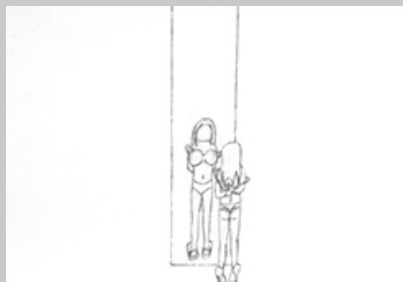
Paardrijden

87 cm breed x 65 cm hoog

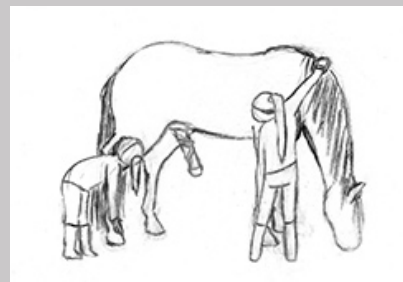
Hengel

86 cm breed x 70 cm hoog

Spiegel

62 cm breed x 93 cm hoog

In de stal

65 cm breed x 50 cm hoog

Vondeling

100 cm breed x 70 cm hoog

Wasmachine

50 cm breed x 55 cm hoog

Tak

86 cm breed x 70 cm hoog

Gedronken

86 cm breed x 70 cm hoog

Goudvis

65 cm breed x 50 cm hoog

Dokter

65 cm breed x 50 cm hoog

Willem Tell

70 cm breed x 87 cm hoog

Roodkapje

100 cm breed x 70 cm hoog

Kijkdoos

70 cm breed x 100 cm hoog

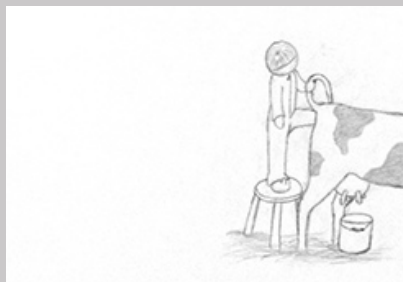
The kids are fine

Overzicht serie 3/3

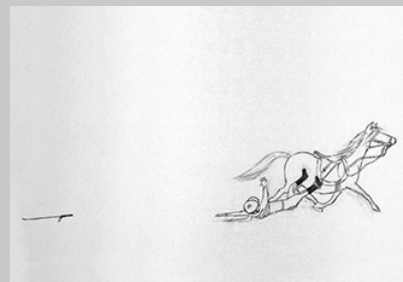
Knutsel huisje

95 cm breed x 101 cm hoog

Koe

97 cm breed x 70 cm hoog

Pony

129 cm breed x 80 cm hoog

Verjaardag

110 cm breed x 66 cm hoog

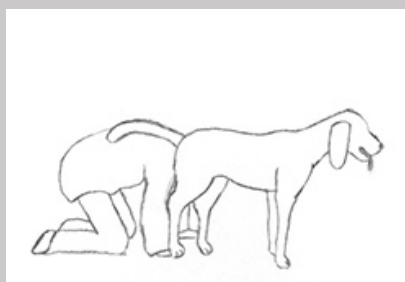
Ballon

69 cm breed x 51 cm hoog

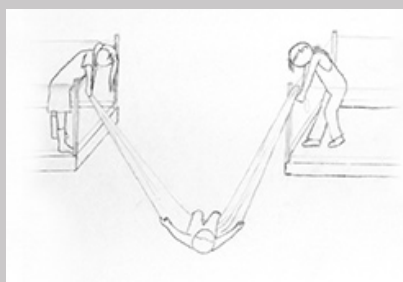
Klimrek

65 cm breed x 50 cm hoog

Hond

50 cm breed x 55 cm hoog

Balkon

60 cm breed x 134 cm hoog

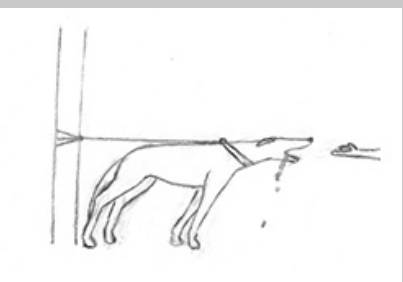
Schaatsen

94 cm breed x 70 cm hoog

Vast

93 cm breed x 70 cm hoog

Hond aan de lijn

61 cm breed x 50 cm hoog

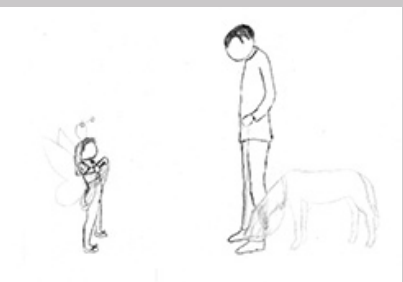
Boem

65 cm breed x 54 cm hoog

Sneeuwpoppen

100 cm breed x 70 cm hoog

Elfje

100 cm breed x 70 cm hoog

Toeter

100 cm breed x 70 cm hoog

Beschrijving, concept en de gehele collectie: www.studiovlindertje.nl/collectie/the-kids-are-fine/